

Energiaviraston lausunto (dnro 1298/403/2013) 12.3.2014

Sähkötuotannon siirtomaksun kattohinnoittelun soveltamisalasta

Selostus asiasta

Energiamarkkinavirastolta (nykyisin Energiavirasto, jäljempänä virasto) on pyydetty lausuntoa sähkömarkkinoista annetun valtioneuvoston asetuksen (65/2009, jäljempänä sähkömarkkina-asetus) 5 §:n mukaisen sähkötuotannon siirtomaksun kattohinnoittelun sovellettavuudesta 110 kV alueverkossa 1.9.2013 voimaan astuneen sähkömarkkinalain (588/2013) johdosta.

Virastolta on samassa yhteydessä pyydetty lausuntoa sähkötuotannon siirtomaksun kattohinnoittelun sovellettavuudesta sähkömarkkinalain (588/2013) mukaisessa suljetussa jakeluverkossa, jonka nimellisjännite on 6,5 kV.

Energiavirasto on antanut 12.3.2014 lausunnon (dnro 1298/403/2013) sähkötuotannon siirtomaksun kattohinnoittelun soveltamisalasta sähkömarkkinalain (588/2013) johdosta.

Sähkömarkkinalain voimaantulosäännös ja asian arvioinnin lähtökohdat

Sähkömarkkinalain 117 §:n 2 momentin perusteella kumotun sähkömarkkinalain (386/1995) nojalla annetut asetukset ovat jääneet voimaan sähkömarkkinalain voimaan astuessa 1.9.2013. Virasto toteaa, että sähkömarkkinalain 117 §:n perusteella sähkömarkkina-asetus on jätetty voimaan sellaisena kuin se oli sähkömarkkinalain voimaan astuessa.

Sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 1 momentin mukaan sähkötuotannon siirtomaksu jakeluverkossa perustuu energiamäärään. Pykälän 2 momentin mukaan jakeluverkonhaltijan yksittäiseen liittymään sijoittuvalta sähkötuotannolta veloittama siirtomaksu ei saa ylittää keskimäärin 0,07 senttiä kilowattitunnilta vuodessa. Tässä tarkoitettu siirtomaksu määritetään jakamalla yksittäiseen liittymään sijoittuvalta sähkötuotannolta verkkoon syötöstä vuodessa veloitetujen siirtomaksujen summa ilman arvonlisäveroa saman ajan kuluessa verkkoon syötetyn energian määrällä. Siirtomaksuksi ei katsota liittymismaksua eikä lisäpalveluista veloitetuja maksuja.

Sähkömarkkina-asetuksen 5 § on astunut voimaan 1.3.2009. Virasto toteaa, että sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n säännökset on annettu kumotun sähkömarkkinalain 14 b §:n 2 momentin valtuutussäännöksen perusteella. Näin ollen sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n säännöksiä on tulkittava paitsi näiden sanamuodon myös kumotun sähkömarkkinalain valtuutussäännöksen sanamuodon, lain esitöiden ja tarkoituksen perusteella. Toisaalta virasto huomauttaa, että voimassa olevalla sähkö-

12.6.2014

markkinalailla verkkolupajärjestelmää on osin muutettu, ja verkonhaltijan velvoitteita täsmennetty ja lisätty. Edelleen voimassa olevan sähkömarkkinalain määritelmiä on osin muutettu ja lisätty suhteessa kumottuun sähkömarkkinalakiin.

Virastolta on pyydetty lausuntoa siitä, sovelletaanko sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n mukaista sähköntuotannon siirtomaksun hinnoittelukattoa alueverkossa, jonka nimellijännite on 110 kV. Sähkömarkkinalain 3 §:n 3 kohdan perusteella suurjännitteisellä jakeluverkolla tarkoitetaan laissa nimellijännitteeltään 110 kilovoltin paikallista tai alueellista sähköverkkoa tai -johtoa, joka ei ole liittymisjohto ja joka ei ylitä valtakunnan rajaa. Virasto toteaa, että lausuntopyyntön mukaan kysymyksessä on siten sähkömarkkinalain 3 §:n 3 kohdassa tarkoitettu suurjännitteinen jakeluverkko.

Virastolta on samassa yhteydessä pyydetty lausuntoa siitä, sovelletaanko sanottua sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n säännöstä sähkömarkkinalain mukaisessa suljetussa jakeluverkossa, jonka nimellijännite on 6,5 kV. Sähkömarkkinalain 3 §:n 2 kohdan perusteella jakeluverkolla tarkoitetaan laissa sähköverkkoa, jonka nimellijännite on pienempi kuin 110 kilovolttia. Edelleen sähkömarkkinalain 11 §:n nojalla suljetun jakeluverkon sähköverkkolupa myönnetään hakemuksesta hakijalle, joka harjoittaa sähköverkkotoimintaa maantieteellisesti rajatulla teollisuus- tai elinkeinoalueella taikka yhteisiä palveluja tarjoavalla alueella sijaitsevassa jakeluverkossa tai suurjännitteisessä jakeluverkossa, jos pykälässä säädetyt edellytykset täyttyvät. Virasto toteaa, että lausuntopyyntön mukaan kysymyksessä on siten sähkömarkkinalain 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettu jakeluverkko, joka täyttää sähkömarkkinalain 11 §:n edellytykset.

Sähkömarkkinalain 118 §:n 2 momentin siirtymäsäännöksen mukaan verkonhaltijalle kumotun lain nojalla myönnetty sähköverkkolupa tai lain 4 §:n 2 momentin nojalla myönnetty vapautus sähköverkkoluvasta toimivat voimassa olevan sähkömarkkinalain mukaisena sähköverkkolupana siihen asti, kunnes virasto on tehnyt lainvoimaisen päätöksen uudesta lupahakemuksesta. Virasto toteaa, että lausuntoa pyytäneellä jakeluverkonhaltijalla on voimassa kumotun sähkömarkkinalain mukainen jakeluverkonhaltijan sähköverkkolupa. Edelleen virasto toteaa, että kyseisen jakeluverkonhaltijan jakeluverkkoa siten koskee sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin mukainen sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelu. Jakeluverkonhaltija on hakenut virastoon saapuneella sähköpostilla toimitetulla hakemuksella jakeluverkonhaltijan verkkolupaa.

Virasto toteaa, että samassa yhteydessä lausuntoa pyytäneellä toisella jakeluverkonhaltijalla on voimassa kumotun sähkömarkkinalain mukainen jakeluverkonhaltijan sähköverkkolupa. Edelleen virasto toteaa, että kyseisen jakeluverkonhaltijan jakeluverkkoa siten koskee voimassa olevan sähköverkkoluvan kannalta sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin mukainen sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelu. Kyseinen jakeluverkonhaltija on hakenut virastoon saapuneella sähköpostilla toimitetulla hakemuksella suljetun jakeluverkon verkkolupaa. Virasto huomauttaa selvyiden vuoksi, ettei virasto tässä yhteydessä ole ottanut kantaa siihen, täyttääkö jakeluverkonhaltijan kyseinen verkko sähkömarkkinalain mukaiset suljetun jakeluverkon verkkoluvan edellytykset.

Virasto toteaa, että asiassa on näin ollen arvioitava, koskeeko sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin säännös sähköntuotannon siirtomaksun hinnoittelukattosta siten yhtäältä voimassa olevan sähkömarkkinalain mukaista suurjännitteistä

12.6.2014

jakeluverkkoa ja toisaalta voimassa olevan sähkömarkkinalain mukaista suljettua jakeluverkkoa. Virasto katsoo, että asiaa on arvioitava paitsi sähkömarkkina-asetuksen sanotun säännöksen sanamuodon ja tarkoituksen myös voimassa olevan sähkömarkkinalain relevanttien säännösten sanamuodon ja tarkoituksen kannalta. Ottaen huomioon sähkömarkkinalain 117 §:n 2 momentti virasto katsoo, että sähkömarkkina-asetusta on tulkittava sen kumotun sähkömarkkinalain mukaisessa tarkoituksessa, ellei voimassa olevan sähkömarkkinalain valtuutussäännöksessä tai voimassa olevassa laissa muutoin nimenomaisesti ole säädetty toisin tai lain esitöiden perusteella tai muutoin voida katsoa, että sääntelyä on ollut tarkoitus tältä osin muuttaa tai täydentää.

Sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelun soveltamisala

Suurjännitteinen jakeluverkko

Sähkömarkkina-asetuksen 5 § on otsikoitu "Sähköntuotannon siirtomaksu jakeluverkossa". Pykälän 1 momentin mukaan sähköntuotannon siirtomaksu jakeluverkossa perustuu energiamäärään. Pykälän 2 momentin mukaan jakeluverkonhaltijan yksittäiseen liittymään sijoittuvalta sähköntuotannolta veloittama siirtomaksu ei saa ylittää keskimäärin 0,07 senttiä kilowattitunnilta vuodessa.

Kumotun sähkömarkkinalain 3 §:n 2 kohdan mukaan jakeluverkolla tarkoitetaan laissa sähköverkkoa, jonka nimellisjännite on pienempi kuin 110 kilovolttia. Edelleen kumotun sähkömarkkinalain 14 b §:n 2 momentin valtuutussäännöksen mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä, joissa säädetään sähköntuotannon siirtomaksuista ja niiden määrittämistavasta jakeluverkossa sekä sähköntuotannon siirtomaksuille asetettavista, siirrettyyn energiamäärään suhteutetuista raja-arvoista, joita jakeluverkonhaltijan on noudatettava. Lain esitöissä (HE 181/2006 vp, 3.3. Keskeiset ehdotukset) on nimenomaisesti todettu, että siirtomaksuja koskevien ehdotusten soveltamisala ulottuisi liittymismaksuja koskevasta ehdotuksesta poiketen koko jakeluverkkoon, jolla sähkömarkkina-asetuksessa tarkoitetaan kaikkia sähköverkkoja, joiden nimellisjännite on pienempi kuin 110 kilovolttia.

Voimassa olevan sähkömarkkinalain 3 §:n 2 kohdan mukaan jakeluverkolla tarkoitetaan sähköverkkoa, jonka nimellisjännite on pienempi kuin 110 kilovolttia. Edelleen sähkömarkkinalain 56 § on otsikoitu "Sähköntuotannon verkkopalvelumaksuja koskevat erityissäännökset jakeluverkossa" ja pykälän 2 momentin valtuutussäännöksen mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä, joissa säädetään sähköntuotannon jakelumaksuista ja niiden määrittämistavasta jakeluverkossa sekä sähköntuotannon jakelumaksuille asetettavista, siirrettyyn energiamäärään suhteutetuista raja-arvoista, joita jakeluverkonhaltijan on noudatettava. Lain esitöiden (HE 20/2013 vp, 56 §:n yksityiskohtaiset perustelut) mukaan pykälään ehdotetaan nykyistä sähkömarkkinalain 14 b §:ää vastaavaa säännöstä. Säännöksen tavoitteena on edistää pienimuotoisen sähköntuotannon verkkoon pääsyä ja mahdollistaa sähköntuotannon jakelumaksujen yhtenäistäminen jakeluverkoissa.

Virasto toteaa, että sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n sanamuodon, kumotun sähkömarkkinalain 3 §:n 2 kohdan sanamuodon, kumotun sähkömarkkinalain 14 b §:n sanamuodon ja lain esitöiden perusteella sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelua koskeva säännös koskee

12.6.2014

sähkönjakelua jakeluverkossa, jonka nimellisjännite on alle 110 kV. Edelleen virasto toteaa, että voimassa olevan sähkömarkkinalain 56 §:n 2 momentin valtuutussäännös koskee jakelumaksuja jakeluverkossa, jolla lain 3 §:n 2 kohdan mukaan tarkoitetaan edelleen sähköverkkoa, jonka nimellisjännite on pienempi kuin 110 kilovoltia. Sanotun valtuutussäännöksen sanamuodon ja lain esitöiden perusteella virasto huomauttaa, ettei valtuutussäännöksellä ole ollut tarkoitus laajentaa jakelumaksun raja-arvojen soveltamista lain 3 §:n 3 kohdan mukaiseen suurjännitteeseen jakeluverkkoon.

Edellä esitetyn perusteella virasto katsoo, ettei sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin mukainen sähköntuotannon siirtomaksun (jakelumaksun) kattohinnoittelu koske sähkömarkkinalain 3 §:n 3 kohdan mukaista suurjännitteistä jakeluverkkoa. Virasto katsoo, että verkonhaltijoiden ja verkon käyttäjien yhdenvertainen kohtelu edellyttää, ettei sanottua sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelua sovelleta suurjännitteisessä jakeluverkossa riippumatta siitä, onko kysymyksessä suurjännitteisen jakeluverkon haltija vai jakeluverkonhaltija, jolla on hallinnassaan myös sanottua suurjännitteistä jakeluverkkoa.

Suljettu jakeluverkko

Virasto toteaa, ettei kumotussa sähkömarkkinalaissa ollut säädetty suljetun jakeluverkon verkkoluvasta, eikä suljettua jakeluverkkoa ja suljetun jakeluverkon haltijaa koskevista velvoitteista. Tältä osin voimassa olevassa sähkömarkkinalaissa on kysymys uudesta sääntelystä. Sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin mukaisen sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelun soveltamisen kannalta on näin ollen arvioitava sekä sanottua säännöstä ja tämän valtuutussäännöstä ja niiden tarkoitusta että suljettuja jakeluverkkoja koskevaa uutta sääntelyä ja sen tarkoitusta.

Sähkömarkkinalain 11 §:n mukaan suljetun jakeluverkon sähköverkkolupa myönnetään pykälässä mainituin edellytyksin hakemuksesta hakijalle, joka harjoittaa sähköverkkotoimintaa maantieteellisesti rajatulla teollisuus- tai elinkeinoalueella taikka yhteisiä palveluja tarjoavalla alueella sijaitsevassa jakeluverkossa tai suurjännitteisessä jakeluverkossa. Virasto toteaa, että sähkömarkkinalain 11 §:n perusteella suljettu jakeluverkko, jonka nimellisjännite on alle 110 kV, sisältyy lain 3 §:n 2 kohdassa tarkoitetun jakeluverkon määritelmään. Voimassa olevan sähkömarkkinalain 56 §:n mukaiset sähköntuotannon verkkopalvelumaksuja koskevat erityissäännökset koskevat sähkömarkkinalain 3 §:n 2 kohdan mukaisia jakeluverkkoja. Virasto toteaa edelleen, että voimassa olevan sähkömarkkinalain jakeluverkon määritelmä vastaa kumotun sähkömarkkinalain 3 §:n 2 kohdan mukaista jakeluverkon määritelmää. Edellä esitetyllä tavalla sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n säännökset ovat koskeneet kumotun sähkömarkkinalain kannalta näitä jakeluverkkoja.

Lain esitöissä (HE 181/2006 vp, 2.3. Nykytilan arviointi) todetun mukaisesti kumotun sähkömarkkinalain 14 b §:n ja siten myös sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n mukaisen sääntelyn tavoitteena on vastata pienimuotoisen tuotannon verkkoon pääsyn erityisongelmiin, jotka liittyvät erityisesti jakeluverkkoihin. Kustannusvastavuuteen perustuvan pistehinnoittelun luonnollisena seurauksena pienimuotoiselle tuotannolle tulee ensinnäkin kustannuksia jakeluverkkosiirrosta toisin kuin ylemmille verkkotasolle liittyville suurille voimaloille. Lain esitöiden (HE 181/2006 vp,

12.6.2014

3.1. Esityksen tavoitteet) mukaan sääntelyllä on ollut tarkoitus parantaa jakeluverkkoihin liittyvän pienimuotoisen sähköntuotannon kilpailukykyä korkeajänniteverkkoihin liittyvien suurten voimalaitosten tuotantoon verrattuna sekä tasoittaa sähköntuotannon siirtomaksuissa eri jakeluverkkojen välillä vallitsevia eroja.

Ottaen huomioon yhtäältä sähkömarkkinalain mukaisen jakeluverkon määritelmän sekä voimassa olevan sähkömarkkinalain 56 §:n soveltamisalan ja toisaalta kumotun sähkömarkkinalain 14 b §:n ja siten sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n mukaisen sääntelyn tavoitteen parantaa pienimuotoisen ja korkeajänniteverkkoa alemman jännitetason verkkoon liittyvän sähköntuotannon kilpailuedellytyksiä, virasto katsoo, että sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin säännöksiä on sovellettava kaikkiin voimassa olevan sähkömarkkinalain mukaisiin jakeluverkkoihin eli sähköverkkoihin, joiden jännite on alle 110 kV, siltä osin kuin näitä jakeluverkkoja ei ole rajattu kyseisen sääntelyn ulkopuolella voimassa olevassa sähkömarkkinalaissa.

Kumotun sähkömarkkinalain 4 §:n 3 kohdan mukaan virasto on voinut yksittäistapauksissa sallia sähköverkkotoiminnan harjoittamisen ilman sähköverkkolupaa. Edellytyksenä on kumotun lain mukaan ollut, että verkonhaltijan verkolla on vähäinen merkitys sähkön siirron kannalta. Kumotun sähkömarkkinalain 2 §:n 3 momentin mukaan lain verkonhaltijaa koskevia säännöksiä sovelletaan luvanvaraista sähköverkkotoimintaa harjoittavaan yhteisöön tai laitokseen, jolla on hallinnassaan sähköverkkoa, jollei sähkömarkkinaviranomainen ole päätöksellään vapauttanut verkonhaltijaa luvanvaraisuudesta. Lain esitöissä (HE 20/2013 vp, Nykytilan arviointi, 2.4.4. Verkkoon pääsyn järjestäminen) todetun mukaisesti vapautuksen on katsottu kattavan sähkömarkkinalain mukaiset verkonhaltijaa koskevat velvoitteet laajasti ja käytännössä valvontatoimenpiteitä ei ole kohdistettu vapautuksen saaneisiin. Lain esitöiden perusteella sähkömarkkinalain sääntely ei täytä Citiworkstuomiossa omaksuttua tulkintaa verkkoon pääsystä eikä uuden sähkömarkkinadirektiivin vaatimuksia. Edelleen lain esitöissä (HE 20/2013 vp, Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset, 3.3.3. Verkkoon pääsyn järjestäminen) todetun mukaisesti uuteen sähkömarkkinalakiin on sisällytetty sähkömarkkinadirektiivin sisältämät säännökset suljetuista jakeluverkoista. Suljettuihin jakeluverkkoihin sovellettaisiin direktiivin sallimia poikkeuksia eräistä jakeluverkonhaltijoihin kohdistuvista sääntelyvaatimuksista.

Virasto toteaa, että kumotun sähkömarkkinalain perusteella sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin mukainen sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelu on koskenut jakeluverkkoja, elleivät ne ole kuuluneet kumotun sähkömarkkinalain 4 §:n 2 momentin mukaisen kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäistä sähkönsiirtoa koskevan poikkeuksen piiriin tai ellei virasto ole päätöksellään vapauttanut niissä harjoitettua sähköverkkotoimintaa luvanvaraisuudesta kumotun lain 4 §:n 3 momentin nojalla tai ellei kysymyksessä ole ollut kumotun sähkömarkkinalain 3 §:n 3 kohdan mukainen liittymisjohto. Edelleen virasto toteaa, että voimassa olevalla sähkömarkkinalailla on luovuttu kumotun sähkömarkkinalain mukaisesta eräiden jakeluverkkojen verkkoluvanvaraisuudesta vapautuksesta. Virasto huomauttaa, että lainsäätäjän nimenomainen tarkoitus on siten ollut saattaa sääntelyn piiriin jakeluverkot, jotka eivät ole voimassa olevan sähkömarkkinalain tar-

12.6.2014

koittamia liittymisjohtoja tai varasyöttöyhteyksiä ja joissa harjoitetaan luvanvaraista sähköverkkotoimintaa, mutta jotka eivät ole sähkömarkkinalain 4 §:n 2 momentin mukaisia verkkoja.¹

Toisaalta lain esitöissä (HE 20/2013 vp, Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset, 3.3.3. Verkkoon pääsyn järjestäminen) todetun mukaisesti suljettua jakeluverkkoa koskevat säännökset mahdollistaisivat yleistä verkkosäätelyä kevyemmän säätelyn osassa teollisuuden ja palvelusektorin omia jakeluverkkoja. Edelleen lain esitöiden (HE 20/2013 vp, 11 §:n yksityiskohtaiset perustelut) mukaan sähkömarkkinalaissa ehdotetaan säädettäväksi uudesta sähköverkkolupatyypistä, suljetun jakeluverkon sähköverkkoluvasta, jolla pyritään keventämään paikallisiin, pääasiassa teollisuuskäytössä oleviin jakeluverkkoihin ja suurjännitteisiin jakeluverkkoihin kohdistuvaa säätelyä.

Sähkömarkkinalain 11 §:n 3 momentin mukaan suljettuun jakeluverkkoon ja suljetun jakeluverkon haltijaan sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään suurjännitteisestä jakeluverkosta ja jakeluverkosta sekä jakeluverkonhaltijasta, ellei erikseen toisin säädetä. Sähkömarkkinalain 62 §:ssä, joka koskee niitä sähkömarkkinalain säännöksiä, joita ei sovelleta suljettuun jakeluverkkoon ja suljetun jakeluverkon haltijaan, ei ole säädetty, etteivät sähkömarkkinalain 56 §:n sähköntuotannon verkkopalvelumaksuja jakeluverkossa koskevat erityissäännökset koskisi suljettuja jakeluverkkoja. Virasto katsoo, ettei lainsäätäjän tarkoituksena voida katsoa edellä esitetyn perusteella olleen, ettei vastaavia kumotun sähkömarkkinalain 14 b §:n sähköntuotannon verkkopalvelumaksuja koskevan valtuutussäännöksen nojalla annettuja säännöksiä sovellettaisi suljettuun jakeluverkkoon.

Edellä esitetyn perusteella virasto katsoo, että sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 mukainen sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelu koskee sähkömarkkinalain 11 §:ssä tarkoitettua suljettua jakeluverkkoa, jonka nimellisjännite on alle 110 kV. Selvyyden vuoksi virasto toteaa, ettei sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin mukainen kattohinnoittelu koske edellä esitetyn perusteiden sähkömarkkinalain 11 §:ssä tarkoitettua suljettua suurjännitteistä jakeluverkkoa.

Sähkömarkkinalain 2 §:n 2 momentin mukaan lain verkonhaltijaa koskevia säännöksiä sovelletaan luvanvaraista sähköverkkotoimintaa harjoittavaan elinkeinonharjoittajaan, jolla on hallinnassaan Suomessa sijaitsevaa sähköverkkoa, jollei Energiavirasto ole päätöksellään vapauttanut verkonhaltijaa luvanvaraisuudesta.

Virasto katsoo, että sähkömarkkinalain 2 §:n 2 momentin ja 118 §:n 2 momentin perusteella sähkömarkkina-asetuksen 5 §:n 2 momentin mukaista sähköntuotannon siirtomaksun kattohinnoittelua on sovellettava sähkömarkkinalain 11 §:n mukaiseen jakeluverkonhaltijaan siltä osin kuin tällä on hallinnassaan jakeluverkkoa, jollei virasto ole kumotun sähkömarkkinalain 4 §:n 3 momentin mukaisella päätöksellään vapauttanut jakeluverkonhaltijaa luvanvaraisuudesta edellyttäen, että ja-

¹ Vrt. asia C-439/06, Citiworks, tuomio 22.5.2008 (Kok., s. I-3913). Sähkömarkkinalain 4 §:n 2 momentin mukaisten verkkojen osalta sähkömarkkinadirektiivin 2009/72/EY ja kyseisen Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön edellyttämä kolmannen osapuolen verkkoon pääsy on järjestetty sähkömarkkinalain 10 luvun säännöksillä.

12.6.2014

keluverkonhaltija on hakenut virastolta määräajassa voimassa olevan sähkömarkkinalain mukaista sähköverkkolupaa, kunnes virasto on tehnyt päätöksen jakeluverkonhaltijan lupahakemuksesta.

Lisätietoja asiassa antavat lakimies Heikki Vestman, p. 029 5050 029 sekä johtaja Simo Nurmi, p. 029 5050 044.

Johtaja

Simo Nurmi

Lakimies

Heikki Vestman

Jakelu

Sähkönjakeluverkonhaltijat
Suurjännitteisen sähkönjakeluverkon haltijat
Energiateollisuus ry
Paikallisvoima ry
Työ- ja elinkeinoministeriö